

**การพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูด และพฤติกรรม
การกล้าแสดงออกในการเรียนรายวิชาภาษาเยอรมัน
เพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ**
**Development of Listening – Speaking Abilities and
Assertive Behavior in Learning German for
Communication 2 Using Role-play Activities**

ชุลีวรรณ ปราณีธรรม^{1*}

Chuleewan Praneetham^{1*}

Received: 20 March 2019 Revised: 7 May 2019 Accepted: 27 May 2019

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในชั้นเรียนนี้ คือ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูด และพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษาในการเรียนรู้ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และ 3) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาจำนวน 31 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ของปีการศึกษา 2560 ณ วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในประมวลรายวิชา แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน

¹ วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100

¹ International School of Tourism, Suratthani Rajabhat University, Surat Thani Province 84100

* Corresponding author e-mail: chuleewansru@gmail.com

2) ความสามารถในการฟัง – พูด และพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักศึกษาเพิ่มขึ้นหลังจากใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในระดับมาก

คำสำคัญ: ความสามารถในการฟัง-พูด พฤติกรรมกล้าแสดงออก กิจกรรมบทบาทสมมติ ภาษาเยอรมัน ความพึงพอใจ

Abstract

The objectives of this classroom research were 1) to study students' achievement in learning the German language for communication 2, 2) to develop students' listening – speaking abilities and assertive behavior in learning the German language for communication 2 by using role-play activities, and 3) to study the levels of students' satisfaction towards learning by using role-play activities. The target group was 31 students, who studied in the second semester of the 2017 academic year at the International School of Tourism. Research instruments were plan for learning activities in the course syllabus, pre-test and post-test, behavior observation form, and questionnaire on students' satisfaction on teaching and learning by using role-play activities. The percentage, mean, and standard deviation were used to analyze the data. The findings indicated that: 1) the students' post-test scores were higher than the pre-test scores, 2) the students' listening – speaking abilities and assertive behavior increased after using role-play activities, and 3) the students were satisfied with learning by using role-play activities at high level.

Keywords: Listening – speaking abilities, Assertive behavior, Role-play activities, German language, Satisfaction

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียนให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อตัดสินใจได้อย่างสมเหตุสมผล ส่งผลให้กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ (สิทธิพล อาจอินทร์, 2551)

ทั้งนี้ การเรียนการสอนปัจจุบันได้มีการปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาตนเองตามศักยภาพของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความรู้ และความสามารถ โดยการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Kilgour et al, 2015) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Active Learning) เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ไม่เพียงแต่เป็นการเรียนรู้ข้อเท็จจริง แต่ผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ทำให้สามารถจดจำและสร้างประสบการณ์เชิงแนวคิดได้

ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว บัณฑิตควรมีผลการเรียนรู้ขั้นต่ำที่บัณฑิตพึงมี ซึ่งบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษานั้นครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) พฤติกรรมการแสดงออกที่ดีถือเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับนักศึกษาที่เรียนในระดับอุดมศึกษา เพราะหากนักศึกษาเกิดความมั่นใจในการแสดงออกอย่างสมเหตุสมผลตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น กล่าวพูด กล่าวคิด กล่าวทำในสิ่งที่ถูกต้องและกล้าแสดงออกตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น นักศึกษาจะสามารถนำสิ่งนั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ทางด้านสังคม รวมถึงการทำงานในอนาคตต่อไปได้ (ณิรดา เวชญาลักษณ์, 2558) พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะในแต่ละวันทุกคนจะมีการติดต่อหรือมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ อัจฉริญา แพทย์ศาสตร์ และพัชรินทร์ รุจิรานุกูล (2559) กล่าวว่า บุคคลที่ไม่กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมมักจะส่งผลที่ไม่พึงประสงค์ทั้งต่อตัวบุคคลที่มีพฤติกรรมดังกล่าว และบุคคลอื่นที่ต้องไปปฏิสัมพันธ์ด้วย ผู้ที่ไม่กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม มักจะรู้สึกว่ามันถูกเข้าใจผิด ถูกใช้และถูกเอาเปรียบนอกจากนี้อาจรู้สึกโกรธต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น หรืออาจจะแสดงความเป็นมิตรต่อบุคคลอื่น และรู้สึกไม่ติดต่อกับตนเอง การที่ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกของตนเองได้ อาจจะไปสู่ความรู้สึกผิด ซึมเศร้า วิตกกังวล และมีความรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองต่ำลง ขาดความเชื่อมั่น จนทำให้เกิดความยากลำบากในการทำงานและอาจจะต้องเผชิญกับปัญหาในการติดต่อกับบุคคลอื่น (ณิรดา เวชญาลักษณ์, 2558) ในทางกลับกัน การที่บุคคลมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม จะช่วยให้มีบุคลิกที่ดีขึ้น มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก กล้าพูดต่อหน้าผู้อื่น กล้าเข้าร่วมกิจกรรม สามารถปรับตัวและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสาร เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาและช่วยให้เรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่ต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย ครูผู้สอนมักเน้นโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกพูด ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร (เกตุสุดา ปงลังกา, 2550) กลัวพูดผิดอาย ไม่กล้าพูด เกิดความวิตกกังวล กลัวฟังไม่เข้าใจและโต้ตอบไม่ได้ ขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง อีกทั้ง โอกาสในการฝึกฝนภาษาด้วยตนเอง หรือกับชาวต่างชาติ หรือกับเจ้าของภาษามีน้อยหรือแทบจะไม่มีเลย จึงทำให้นักศึกษาไม่สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และไม่สามารถใช้ภาษาในการประกอบอาชีพได้อย่างคล่องแคล่วและเหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ (สุชาติา ทิพย์มนตรี, 2556) ปัญหาการขาดความสามารถในทักษะการฟัง – พูดภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจึงควรได้รับการแก้ไขเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการประกอบอาชีพในอนาคต จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่า วิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวสามารถทำได้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ เป็นรูปธรรมมากขึ้น ด้วยการนำบทบาทสมมติต่าง ๆ มาใช้ในห้องเรียน เนื่องจากกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกและเตรียมการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน (เกตุสุดา ปงลังกา, 2550) ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงออกและมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม (อัจฉญา แพทย์ศาสตร์ และพัชรินทร์ รุจิรานุกูล, 2559)

การใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ในการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem-based Learning) นับเป็นยุทธศาสตร์การเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา (Chan, 2012) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้และเข้าใจอย่างแท้จริงเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการเรียนการสอน สุชาติา ทิพย์มนตรี (2556) กล่าวว่า รูปแบบของกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติมี 3 รูปแบบ คือ 1) แบบที่มีการเตรียมบทไว้พร้อม ผู้เรียนมีการเตรียมตัวล่วงหน้า 2) แบบที่ไม่มีบทเตรียมไว้ ผู้เรียนไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า และ 3) แบบแสดงละคร ซึ่งผู้แสดงจะต้องฝึกซ้อมและพูดตามบทที่กำหนดขึ้น จากงานวิจัยของ เกตุสุดา ปงลังกา (2550) พบว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยทำให้ผู้เรียนเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข และสนุกสนาน ปวีริศา เกษมสุข และ ทวีศักดิ์ ชันยศ (2560) พบว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ ช่วยให้

ผู้เข้าอบรมมีทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากยิ่งขึ้น สุชาติ พิพัฒน์มนตรี (2556) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นการสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้นักศึกษาโดยตรง เป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้นำภาษาที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง การได้ฝึกสนทนาในกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นประจำช่วยให้ นักศึกษามีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา เกิดความมั่นใจ กล่าวพูด กล่าวแสดงออก สามารถเข้าใจในบทเรียนได้อย่างลึกซึ้ง และสามารถนำบทเรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ และการประยุกต์ความรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ไขปัญหา เกิดความมั่นใจในการตัดสินใจ และการปฏิบัติตนต่อผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม (เกตุสุดา ปงลังกา, 2550; ศศิภา ไชยวงศ์, 2553)

วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จัดการเรียนการสอนใน 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และการบริการระหว่างประเทศ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจการบิน และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการท่องเที่ยว โดยเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ทัดเทียมกับมาตรฐานสากล สามารถปฏิบัติงานด้านอุตสาหกรรมบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในทุกด้าน และมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ ดังนั้น นอกเหนือจากรายวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาต้องเรียน วิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยวได้เปิดรายวิชาภาษาต่างประเทศให้นักศึกษาเลือกเรียน จำนวน 7 ภาษา ได้แก่ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษามลายู ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาเยอรมัน โดยนักศึกษาจะต้องเรียนภาษาที่ได้เลือกเรียนต่อเนื่องกัน 5 รหัสวิชา หรือเป็นระยะเวลา 5 ภาคการศึกษา เริ่มจากรายวิชา ภาษาเบื้องต้น ภาษาเพื่อการสื่อสาร 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2 ภาษาเพื่อการท่องเที่ยว และภาษาเพื่อธุรกิจ

ในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชาภาษาเยอรมัน ใช้รูปแบบการสอนด้วยการถาม – ตอบ รายงานหน้าชั้นเรียน ใช้สื่อการเรียนการสอนจากแบบเรียนและจากสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นหลัก เน้นโครงสร้างทางภาษามากกว่าการสนทนาได้ตอบ จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาเยอรมันที่ผ่านมา พบว่านักศึกษา ยังไม่ค่อยกล้าซักถาม ไม่กล้าสอบถามผู้สอน ไม่กล้าที่จะตัดสินใจแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง และไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ที่เรียนในการพูดสื่อสารตามโอกาสและสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม เมื่อออกมารายงานหน้าชั้นเรียนก็จะไม่กล้าแสดงออก ซึ่งจากการประเมินทักษะการพูดภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 1 ของนักศึกษายังไม่สามารถพูดสื่อสารพื้นฐาน

ในชีวิตประจำวันได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดของนักศึกษาโดยส่วนใหญ่อยู่ระดับต่ำ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเออร์มันเพื่อการสื่อสาร 2 ซึ่งเป็นรายวิชาต่อเนื่องจาก รายวิชาภาษาอังกฤษเออร์มันเบื้องต้น และภาษาอังกฤษเออร์มันเพื่อการสื่อสาร 1 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเออร์มัน และพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาโดยมุ่งเน้นการร่วมทำกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติจะทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน และมีโอกาสแสดงออกอย่างเต็มที่ ผลจากการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกจะช่วยให้นักศึกษابرลุจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาและมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ซึ่งพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมและการมีความมั่นใจในตนเอง ถือเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต นักศึกษาที่มีพฤติกรรมแสดงออกที่ดีและเหมาะสม จะนำไปสู่การเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา คือ มีความรู้และทักษะทางปัญญา มีความรับผิดชอบ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ สามารถคิดวิเคราะห์ สื่อสารและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งพร้อมที่จะปรับตัวก้าวเข้าสู่การแข่งขันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการทบทวนเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมากำหนดเป็น กรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพประกอบต่อไปนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) พฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษา

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูด และพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษาในการเรียนรู้ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว สังกัดวิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่กำลังศึกษาภาคปกติ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่เลือกเรียนวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 จำนวนทั้งสิ้น 31 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในประมวลรายวิชา ITR0423 ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยว ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง – พูด ก่อนเรียนและหลังเรียน เนื้อหาแบ่งออกเป็น 5 หัวข้อ ได้แก่ หัวข้อที่ 1 การบอกเส้นทาง หัวข้อที่ 2 การนัดหมาย หัวข้อที่ 3 การซื้อของที่ตลาด หัวข้อที่ 4 การจองโรงแรม และ หัวข้อที่ 5 การทานอาหารในร้านอาหาร 3) แบบสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออก และ 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง และนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์หาความเที่ยงตรง โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Object Congruence) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับ 0.67 – 1.00

3. การดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 64 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยในแต่ละบทเรียนผู้สอนใช้ขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน โดยอาศัยแนวความคิดของ สุชาติทิพย์มณฑรี (2556) คือ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก ขั้นที่ 3 ขั้นแสดง ขั้นที่ 4 ขั้นผลิตภาษา และขั้นที่ 5 ขั้นอภิปรายผลและประเมินผล

4. การวิเคราะห์ห้ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบทดสอบ 5 หัวข้อ ได้แก่ หัวข้อที่ 1 การบอกเส้นทาง หัวข้อที่ 2 การนัดหมาย หัวข้อที่ 3 การซื้อของที่ตลาด หัวข้อที่ 4 การจองโรงแรม และหัวข้อที่ 5 การทานอาหารในร้านอาหาร สำหรับแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนของแต่ละหัวข้อ จะประกอบไปด้วยคำถาม หัวข้อละ 30 คะแนน รวมคำถามทั้งหมด 150 คะแนน พบว่า ผลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 73.74 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.51 ซึ่งคิดเป็นร้อยละของการทำแบบทดสอบก่อนการเรียนคะแนนเฉลี่ยต่อคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 49.16 เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อ คะแนนเต็มหัวข้อละ 30 คะแนน แล้วพบว่าผลการทำแบบทดสอบที่ได้คะแนนสูงสุด คือ หัวข้อที่ 4 การจองโรงแรม (\bar{x} = 19.48, S.D. = 0.44) รองลงมา ได้แก่ หัวข้อที่ 3 การซื้อของที่ตลาด (\bar{x} = 15.39, S.D. = 0.47) หัวข้อที่ 5 การทานอาหารในร้านอาหาร (\bar{x} = 15.35, S.D. = 0.53) หัวข้อที่ 2 การนัดหมาย (\bar{x} = 12.39, S.D. = 0.58) และหัวข้อที่ 1 การบอกเส้นทาง (\bar{x} = 11.13, S.D. = 0.54) ตามลำดับ

ผลจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 5 หัวข้อ มีคะแนนเต็ม 150 คะแนน พบว่า นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 113.13 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 ซึ่งคิดเป็นร้อยละของการทำแบบทดสอบหลังการเรียนคะแนนเฉลี่ยต่อคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 75.42 เมื่อพิจารณาแต่ละหัวข้อ คะแนนเต็มหัวข้อละ 30 คะแนน แล้วพบว่าผลการทำแบบทดสอบที่ได้คะแนนสูงสุด คือ หัวข้อที่ 4 การจองโรงแรม (\bar{x} = 25.06, S.D. = 0.45) รองลงมา ได้แก่ หัวข้อที่ 3 การซื้อของที่ตลาด (\bar{x} = 24.13, S.D. = 0.44) หัวข้อที่ 5 การทานอาหารในร้านอาหาร (\bar{x} = 23.87, S.D. = 0.45) หัวข้อที่ 2 การนัดหมาย (\bar{x} = 21.81, S.D. = 0.45) และหัวข้อที่ 1 การบอกเส้นทาง (\bar{x} = 18.26, S.D. = 0.44) ตามลำดับ

2. พฤติกรรมการกล้าแสดงออกในการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 พบว่า พฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษา ก่อนการทดลอง โดยภาพรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในระดับมาก (\bar{x} = 3.63,

S.D. = 0.36) โดยส่วนใหญ่ผู้ศึกษามีวิธีการพูดที่เป็นธรรมชาติ มีลีลาจังหวะ นำเสนอได้เป็นอย่างดี ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 67.7 นักศึกษากลับแสดงออกอย่างชัดเจน ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 45.2 นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 32.3 นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดี ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 51.6 และ นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในระดับดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 64.5 (ดังปรากฏในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ผลการสังเกตพฤติกรรมมารักกล้าแสดงออกของนักศึกษา ก่อนการทดลอง (ค่าความถี่และร้อยละ)

พฤติกรรมที่สังเกต	ดีเยี่ยม	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	\bar{x}	S.D.
นักศึกษามีวิธีการพูดที่เป็นธรรมชาติ	1	2	21	7	0	2.90	0.65
มีลีลาจังหวะนำเสนอได้เป็นอย่างดี	(3.2)	6.5	(67.7)	(22.6)			
นักศึกษากลับแสดงออกอย่างชัดเจน	4	10	14	3	0	3.48	0.85
แสดงออกอย่างชัดเจน	(12.9%)	(32.3)	(45.2)	(9.7)			
นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน	7	10	9	4	1	3.58	1.09
ในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน	(22.6)	(32.3)	(29.0)	(12.9)	(3.2)		
นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดี	5	16	7	1	2	3.68	1.01
ความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดี	(16.1)	(51.6)	(22.6)	(3.2)	(6.5)		
นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	20	7	4	0	0	4.52	0.72
ริเริ่มสร้างสรรค์	(64.5)	(22.6)	(12.9)				
รวม						3.63	0.36

พฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษาหลังการทดลอง โดยภาพรวมนักศึกษา มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$, S.D. = 0.23) โดยส่วนใหญ่ นักศึกษามีวิธีการพูดที่เป็นธรรมชาติ มีลีลาจังหวะ นำเสนอได้เป็นอย่างดี ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.4 นักศึกษากล้าแสดงออกอย่างชัดเจน ในระดับดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 83.9 นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน ในระดับดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 80.6 นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดี ในระดับดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 80.6 และ นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในระดับดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 83.9 (ดังปรากฏใน ตารางที่ 2) ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกัน โดยพบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรม การกล้าแสดงออกหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลอง

ตารางที่ 2 ผลการสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักศึกษา หลังการทดลอง (ค่าความถี่และร้อยละ)

พฤติกรรมที่สังเกต	ดีเยี่ยม	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง	\bar{x}	S.D.
นักศึกษามีวิธีการพูดที่เป็นธรรมชาติ มีลีลาจังหวะ นำเสนอได้เป็นอย่างดี	14 (45.2)	15 (48.4)	2 (6.5)	0	0	4.39	0.62
นักศึกษากล้าแสดงออกอย่างชัดเจน	26 (83.9)	4 (12.9)	1 (3.2)	0	0	4.81	0.48
นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน	25 (80.6)	5 (16.1)	1 (3.2)	0	0	4.77	0.50
นักศึกษายอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นเป็นอย่างดี	25 (80.6)	6 (19.4)	0	0	0	4.81	0.40
นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	26 (83.9)	5 (16.1)	0	0	0	4.84	0.37
รวม						4.72	0.23

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ รายวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.72) โดยความพึงพอใจแต่ละด้านในอยู่ระดับมาก ได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.74) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.73) ด้านครูผู้สอน ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.73) และ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.67) เมื่อแยกเป็นรายประเด็น พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ต่อเนื้อหาการเรียนรู้อันมีการเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.77) การแจ้งผลการวัดและประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ตามช่วงเวลาที่เหมาะสม ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.81) และกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ ทำให้นักศึกษามีการวางแผนฝึกซ้อม เตรียมตัว เพิ่มโอกาสการเรียนรู้เนื้อหาวิชามากขึ้น ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.68) ตามลำดับ (ดังปรากฏในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรายวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปล
ด้านครูผู้สอน			
1. ผู้สอนชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติ ทำให้นักศึกษาฟังอย่างชัดเจน	4.45	0.81	มาก
2. ผู้สอนแบ่งกลุ่มนักศึกษาโดยละเอียด เพศ ความรู้ความสามารถ อย่างเหมาะสม	4.26	0.77	มาก
3. ผู้สอนให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักศึกษาอย่างทั่วถึง	4.45	0.68	มาก
4. ผู้สอนได้ใช้เทคนิคกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	4.42	0.62	มาก
5. ผู้สอนได้จูงใจให้นักศึกษาเรียนรู้โดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำสำเร็จ	4.19	0.79	มาก
รวม	4.35	0.73	มาก
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาที่มีความยากง่ายของเหมาะสมกับ ความรู้ความสามารถของนักศึกษา	4.39	0.72	มาก

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปล
2. ภาษา เนื้อหา รูปแบบสอดคล้องกับความสนใจและความ ต้องการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.29	0.82	มาก
3. เนื้อหา รูปแบบ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.19	0.65	มาก
4. เนื้อหาการเรียนรู้ เรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.55	0.77	มาก
5. เนื้อหาการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาเรียน	4.45	0.72	มาก
รวม	4.37	0.74	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
1. นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย วิธีการแสดงบทบาทสมมติ	4.48	0.63	มาก
2. บทสนทนา บทบาทในการแสดงบทบาทสมมติ สามารถพัฒนาทักษะการพูด การใช้ภาษา ติดต่อสื่อสารได้	4.45	0.62	มาก
3. กิจกรรมส่งเสริมการแสดงออกด้านความคิด ความรู้สึก การพูด การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง ได้ดี	4.48	0.63	มาก
4. กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติทำให้นักศึกษา สนุกสนาน มีความสุขในการเรียนรู้เนื้อหา	4.13	0.96	มาก
5. กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติทำให้นักศึกษามีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาวิชาที่กำหนด	4.16	0.86	มาก
6. กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติทำให้นักศึกษามีการวางแผนฝึกซ้อม เตรียมตัว เพิ่มโอกาสการเรียนรู้ เนื้อหาวิชามากขึ้น	4.52	0.68	มากที่สุด
รวม	4.37	0.73	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล			
1. การวัดและประเมินผลได้ใช้เกณฑ์การวัดที่เหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.26	0.63	มาก
2. มีการประเมินผลการเรียนรู้ทั้งรายกลุ่มและ	4.42	0.62	มาก

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปล
รายบุคคล			
3. มีการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ	4.19	0.60	มาก
4. การวัดและประเมินผลได้ครอบคลุมเนื้อหาการเรียนรู้ตามกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ	4.19	0.70	มาก
5. มีการแจ้งผลการวัดและประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ตามช่วงเวลาที่เหมาะสม	4.52	0.81	มากที่สุด
รวม	4.32	0.67	มาก
รวมทั้ง 4 ด้าน	4.35	0.72	มาก

สรุปผล

1. นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ดังนี้ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 73.74 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51) คิดเป็นร้อยละ 49.16 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 113.13 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45) คิดเป็นร้อยละ 75.42

2. นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมกรกล้าแสดงออกหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลอง ก่อนการทดลอง ดังนี้ พฤติกรรมกรกล้าแสดงออกก่อนการทดลอง โดยภาพรวมนักศึกษามีพฤติกรรมกรกล้าแสดงออกในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.36) พฤติกรรมกรกล้าแสดงออกหลังการทดลอง โดยภาพรวมนักศึกษามีพฤติกรรมกรกล้าแสดงออกในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$, S.D. = 0.23)

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ รายวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$, S.D. = 0.72)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่า การแสดงบทบาทสมมติ ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาการเรียน และมีความสามารถในการฟัง – พูดเพิ่มมากขึ้น เมื่อทำ

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนจึงทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราภรณ์ ทัศนะ (2557) ที่พบว่า การเรียนด้วยวิธีการแสดงบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกมากขึ้น กล้าซักถามครู เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน ซึ่งจะทำให้ผลการเรียนสูงขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีรัตน์ สุขช่วง (2557) ที่พบว่า การได้ร่วมทำงานหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้มีความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้นและรู้สึกมีความคิดสร้างสรรค์ Brummel et al. (2010) กล่าวว่า การเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานการณ์บทบาทสมมติและเกิดความเข้าใจในเนื้อหาอย่างลึกซึ้งซึ่งมากกว่าการบรรยาย การแสดงบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกและสามารถเข้าใจสถานการณ์ทางสังคมที่เป็นจริงที่หลายคนประสบ (Kilgour et al., 2015) กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ เกิดทักษะการแก้ปัญหาและการคิดเชิงวิพากษ์ การแสดงบทบาทสมมติจึงเป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพช่วยให้นักศึกษามีประสบการณ์และอิสระในการเรียนรู้ (Chan, 2012) ทำให้ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกล้าแสดงออกได้อย่างเหมาะสม และทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็น กล้านำเสนองานหน้าชั้นเรียน และกล้าซักถามผู้สอน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้นและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

2. ผลการศึกษาพบว่า การเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติช่วยทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกสูงขึ้น และผู้เรียนมีการพัฒนาด้านการฟัง – พูดภาษาเยอรมันและมีความมั่นใจในการพูดภาษาเยอรมันมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภาวิณี โลหะประเสริฐ (2556) ที่พบว่า พฤติกรรมของนักศึกษาหลังจากการใช้การแสดงบทบาทสมมติมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาก่อนใช้การแสดงบทบาทสมมติ อัฐฉญา แพทย์ศาสตร์ และพัชรินทร์ รุจิรานุกูล (2559) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า การเรียนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกทั้งด้านการพูด การกระทำและการแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้น นักศึกษากระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม กล้าถามผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ ชีดิษฐ์ กิมอ่อน (2554) กล่าวว่า การปรับการเรียนการสอนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม พยายามให้นักศึกษาออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนโดยมีอาจารย์และเพื่อนคอยให้กำลังใจอยู่ตลอด และมีการให้คะแนนของนักศึกษาในการทำกิจกรรมจะทำให้นักศึกษากล้าแสดงออกมากขึ้น อารีรัตน์ สุขช่วง (2557) กล่าวเพิ่มเติมว่า กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักศึกษาได้ร่วมกันทำกิจกรรมและทำงานกับเพื่อนบ่อยครั้ง เป็นการสร้างแรงจูงใจและสร้างความพันธ์ที่ดีให้

เกิดปฏิสัมพันธ์ด้านความรู้ลึก ความคิด ส่งเสริมการทำกิจกรรมกับเพื่อนและมีพฤติกรรม การกล้าแสดงออกที่ดีขึ้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยใช้ การแสดงบทบาทสมมติ ทำให้นักศึกษามีผลการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอยู่ใน ระดับที่ดีอย่างต่อเนื่อง ส่งผลดีต่อนักศึกษาทั้งเรื่องเรียน การทำงาน ความสามารถในการฟัง- พูด และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (ตรรกพร สุขเกษม, 2554; วราภรณ์ ทัศนะ, 2557; ณิชดา เวชญาลักษณ์ (2558)

3. ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ กิจกรรมบทบาทสมมติ รายวิชาภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คັນสนะ มูลทาทิ ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณัฏ วรอินทร์ (2559) ที่พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ ในระดับมาก การจัดเรียงลำดับกิจกรรมบทบาทสมมติใช้การจัดเรียงจากง่ายไปยาก และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของปวีริศา เกษมสุข และ ทวีศักดิ์ ชันยศ (2560) ที่พบว่า ผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ชุดฝึกอบรบ ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า จากการศึกษา ครั้งนี้นักศึกษาเกิดความประทับใจและชอบที่จะเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ เนื่องจาก นักศึกษาสนุกสนานและเพลิดเพลินกับการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาสนุกกับการ ร่วมทำกิจกรรมได้พัฒนาการพูดภาษาเยอรมันให้ดีขึ้น ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้น และทำให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้น ผู้สอนจึงควรคำนึงถึงเนื้อหา สถานที่จัดกิจกรรม และ กิจกรรมในการฝึกพฤติกรรมตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.2 ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนา พฤติกรรมการกล้าแสดงออกในการเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยนักศึกษาควรเข้าเรียน อย่างสม่ำเสมอและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม กล้าคิด กล้าทำ และไม่อายที่จะ แสดงออกอย่างถูกต้อง ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น คอยสังเกต พฤติกรรม และให้คำแนะนำที่ดีเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของนักศึกษาอย่างเป็นกันเอง ควรส่งเสริม ให้ผู้เรียนฝึกพฤติกรรมการกล้าแสดงออกจนสามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลได้ทุกระดับ การใช้ บทบาทสมมติจึงจะเกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 การศึกษาครั้งต่อไปหากจะนำกิจกรรมฝึกปฏิบัติการกลางแจ้งของกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่น ๆ หรือรายวิชาอื่น ๆ ควรใช้บทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านภาษา และการพัฒนาพฤติกรรมกรากล้าแสดงออกในการเรียนกับนักศึกษาระดับชั้นอื่น ๆ และรายวิชาอื่น ๆ

2.2 ควรทำการวิจัยศึกษา เกี่ยวกับการใช้บทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และ ทักษะการเขียน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณ กองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ-สุราษฎร์ธานี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561

เอกสารอ้างอิง

เกตุสุดา ปงลังกา. (2550). การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. คณะมนุษยศาสตร์.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2558). การพัฒนาพฤติกรรมกรากล้าแสดงออกโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

วารสารครุพิบูล, 2(1), 29-36.

ตรรกพร สุขเกษม. (2554). การพัฒนาพฤติกรรมกรากล้าแสดงออก โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ ของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2/2554 ในบทเรียนเรื่อง “การกำหนดนโยบายสาธารณะ”. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัย

ราชภัฏกำแพงเพชร.

ทิศนา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิศิษฎ์ กิมอ่อน. (2554). การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรากล้าแสดงออกของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่มช่วงยนต์ ห้อง AU 301 โดยใช้แบบสังเกต

แบบสอบถาม และการนำเสนอหน้าชั้นเรียน โรงเรียนพ่ายพเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ. คณะช่างอุตสาหกรรม. เชียงใหม่: โรงเรียนพ่ายพเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ.

- ปวีรดา เกษมสุข และ ทวีศักดิ์ ชันยศ. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้ชุดฝึกอบรมด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ. รายงานสืบเนื่องการประชุมสัมมนาวิชาการ การนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 17 “บูรณาการงานวิจัยสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน”. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- มิสวไลนารถ หอตระกูล. (2557). การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม โดยการนำเสนอผลการค้นคว้าวิชาวิทยาศาสตร์หน้าชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม.
- วรภรณ์ ทะนัน. (2557). การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย.
- ศศิภา ไชยวงศ์. (2553). การใช้การสอนแบบชักชวนร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อเพิ่มพูนการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและลดความวิตกกังวลของนักเรียนในชมรมมัคคุเทศก์น้อย. ศึกษาศาสตร์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คันสนะ มูลทาดี ทวีศักดิ์ ชันยศ และชนม์ชกรณ วรอินทร์. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 10(1), 68 – 83.
- ศุภาวิณี โลหะประเสริฐ. (2556). การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ในรายวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 1/2556. คณะวิทยาการจัดการ. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สิทธิพล อาจอินทร์. (2551, ตุลาคม – ธันวาคม). การศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน. วารสารศึกษาศาสตร์, 31(4), 1-8.

- ลูซาดา ทีพม์มนตรี. (2556). *ประสิทธิผลของการใช้การแสดงบทบาทสมมติในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการบริการ*. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อัฐฉญา แพทย์ศาสตร์ และ พัชรินทร์ รุจิรานุกูล. (2559). *การพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์*. การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 4”. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อารีรัตน์ สุขช่วง. (2557). *การแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนรายวิชากฎหมายพาณิชย์โดยใช้กระบวนการกลุ่ม*. นครศรีธรรมราช: วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง.
- Brummel B.J., Gunsalus C.K., Anderson K.L., Loui, M. C. (2010). Development of Role-Play Scenarios for Teaching Responsible Conduct of Research. *Science and Engineering Ethics*, 16(3): 573 – 589.
- Chan Z. C. Y. (2012). Role-playing in the Problem-based Learning Class. *Nurse Education in Practice*, 12(1), 21-27.
- Kilgour P., Reynaud D., Northcote M. T., Shields M. (2015). Role-playing as a Tool to Facilitate Learning, Self-reflection and Social Awareness in Teacher Education. *International Journal of Innovative Interdisciplinary Research*, 2(4), 8-20.